

NIET TE GELOVEN....!

Spektakel voor openlucht of grote ruimte

In vijf taferelen

door

HENK W. DE VRIES

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **NIET TE GELOVEN....!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HENK W. DE VRIES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

EERSTE TAFEREEL: Een landweg naar het dorp op een middag in de zomer. (Scène 1 en 2)

TWEEDE TAFEREEL: Een caféterras diezelfde middag. (Scène 3)

DERDE TAFEREEL: Terras notarishuis op een avond een paar dagen later. (Scène 4)

VIERDE TAFEREEL: Afwisselend op het terras van het café en het notarishuis een week later. (Scène 5 t/m 10)

VIJFDE TAFEREEL: In het park veertiendagen later. (Scène 11 t/m 14)

PERSONEN:

FRED (*) - Nar; Knecht in dorpscafé; Butler van de jonkheer.

ULRIKA - noemt zich jonkvrouw Van Kouseband Tot Slib. Knappe jonge vrouw van achter in de twintig.

JEANNE - noemt zich jonkheer Van Kouseband Tot Slib. Knappe slanke man van rond de dertig.

KEES - zoon van arme pachtboer. Leeftijd rond de dertig jaar.

HARM - rijke boer en wethouder van het dorp. Middelbare leeftijd.

HELEEN - dochter van Harm en vriendin van Kees. Stevige boerenmeid van achter in de twintig.

AARNOUT - Burgemeester van het dorp. Middelbare leeftijd.

REINA - dochter van de burgemeester. Onknappe magere jonge vrouw van in de dertig.

THOMAS - gemeentesecretaris van het dorp. Schriele man van in de veertig.

GRIETJE - handwerklerares, vrouw van Thomas, rond de veertig jaar.

RENATA - waardin. Knappe spontane donkere vrouw. Middelbare leeftijd.

KASPER - notaris in het dorp. Tussen de veertig en de vijftig jaar.

LEERLINGEN - minimaal vier leerlingen van de breischool, meisjes in de leeftijd tussen de twintig en de dertig jaar.

BEZOEKERS - bezoekers van het café en de fancy-fair.

* Fred is het hele stuk gekleed als nar. Speelt hij de knecht draagt hij daar overheen een voorschoot. Speelt hij de butler draagt hij daar overheen een butlersjas. Zijn zotskap draagt hij alleen als hij de nar speelt.

** Het aantal figuranten en muzikanten is mede afhankelijk van de beschikbare ruimte.

PROLOOG

Fred, gekleed als nar komt op vanachter het publiek, maakt buitelingen en rinkelend met zijn belletjes.

FRED (*juichend*): Ei, ei, kijk aan! Ik sta versteld,
Zoveel publiek heb ik nog nooit geteld! (*geeft zijn poging het publiek te tellen maar snel op*)
Laat ik U liever welkom heten.
't Staat slordig zoiets te vergeten. (*plechtig*)
Veel aandacht, maar vooral veel pret, (*neemt zwierig zijn zotskap af en buigt diep*)
Dat wenst Uw nar en nee'drig dienaar, Fred!
(*Wanneer hij applaus krijgt. Met weifelend gebaar*)

Het kán er nét mee door,
Maar iéts spontaner mag wel, hoor! (*alleen wanneer opnieuw applaus opklinkt*)
Kijk aan, dit is wat ik bedoel!
Dat geeft je pas een goed gevoel.

'k Zal U niet langer laten wachten
maar vraag U, in gedachte,
mét mij te gaan
naar een dorpje, hier niet ver vandaan.

(*Verplaatst zich springend en buitlend naar de andere kant en gaat daar eventueel op een ton, trap of rand van het podium zitten. Wijst*)

Die meneer daar ziet het niet zo zitten
Ja Ú! U knikkebolt, U zat te pitten
't Geeft niks, kan een ieder overkomen.
Zeker door Uw eega meegenomen?

We gaan beginnen! Het spel vangt aan!
Ik wil met U naar... (*plaatsnaam*) gaan.
Een dorp, niet groot, op 't platteland
waar 'n ieder leeft naar rang of stand.
Men houdt van orde en fatsoen
en dus is er geen moer te doen.

Toch is daar eenmaal iets gebeurd

waar menigeeen nu nog van kleurt
wanneer men dit ter sprake brengt.
En soms zelfs nog een traantje plengt.
Men zwijgt dit voorval liever dood.
Maar ja, voor mij is het mijn brood
Van elk schandaaltje moet U weten,
kan ik weer vele dagen eten.

(Nadat hij weer heeft rond gebuiteld en ergens anders plaats genomen)

Wij brengen U vanavond een verhaal om van te smullen
wat overbodig maakt Uw maag met chips en snoep te vullen.
Dus vanavond geen geritsel in de zaal,
Wij zorgen wel voor het kabaal!

Genoeg gepraat. Het moet nu maar gebeuren,
En mocht U deze gang betreuren,
Of houdt U niet van roddelpraat?
Gaat heen! Nóg is het niet te laat.

(Slaat zijn armen over elkaar en neemt een afwachtende houding aan. Quasi verbaasd)

Wat nou? Geen mens? Gaat niemand weg?
Bent U effe nieuwsgierig zeg!

(Afhankelijk van de mogelijkheden verplaatst hij zich weer. Het doek gaat op. En/of het toneellicht aan. Zo mogelijk het zaal- licht uit)

Wat U daar ziet is het decor.
Een weiland met een pad daarvoor.
En tussen al dat grazend vee
lopen mensen. 't Zijn er twee.
Daar komen ze, recht op ons aan. *(legt zijn vinger op de mond)*
Ssstt! Dan kunt U ze verstaan.

TAFEREEL 1

SCÈNE 1

Jeanne en Ulrika komen van de zijkant op. Duidelijk is zichtbaar dat ze een lange tocht achter de rug hebben. Ze zijn chic sportief gekleed. Dragen allebei een windjack en verder een knickerbocker. Hij een jagershoedje en zij een elegante pet of baret. Op de rug een rugzak.

JEANNE: Voor mijn gevoel kan het nooit ver meer zijn.

ULRIKA (*vermoeid, schamper*): Voor dat gevoel van jou geef ik geen cent. Dat heeft mij al zo vaak bedrogen.

JEANNE: Wat is de bedoeling, dat ik meelij met je krijg?

ULRIKA: Als je dat zou kunnen opbrengen! Hoelang beulen we ons nu al af?

JEANNE: Straks zitten we heerlijk in een comfortabele fauteuil met een glas wijn in een prachtig huis omgeven door bos en...

ULRIKA (*klaagt*): Bos..? Bedoel je die dooie takken met die bruine tandenstokers op het eind waar we net doorheen gekomen zijn? (*verzucht*) Of er geen eind aan kwam. En hoelang lopen we nu alweer tussen die slome beesten? Koeien..., wat kijken die stom uit hun ogen zeg.

JEANNE (*enigszins geïrriteerd*): Wat maak jij je toch druk. Geniet! Wat is er rustgevender dan dit welriekende landschap? Gewoon Holland op z'n best.

ULRIKA (*onderbreekt. Smalend*): Holland op z'n mest zul je bedoelen. (*terwijl ze met haar voet bewegingen maakt of ze haar schoen schoon veegt*)

JEANNE:Al dat vreedzaam grazend vee.

ULRIKA (*cynisch*): Mensen, herinner je nog, die beesten op twee benen, zouden die hier ook voorkomen?

JEANNE (*spottend*): Mensen grazen niet! Die néém je te grazen.

ULRIKA (*zucht gelaten*): Vraag me af of het wel zo'n goed idee is om in deze uitrusting en te voet naar dat dorp te gaan?

JEANNE: We hebben anders te weinig bagage. In elk geval geloofwaardiger dan wanneer we in ons gewone kloffie aankomen..... met de bus.

ULRIKA: Straks is de notaris allang thuis.

JEANNE (*kort af*): Zouden we niet vanuit gaan. Kom, we moeten opschieten. Je weet nooit wat ons nog allemaal te wachten staat.

ULRIKA (*spot*): Zeg maar waarheen? Hier scheiden zich de wegen.

Gaan we weer het bos in?

JEANNE: Hier blijven staan heeft ook geen zin. (*kijkt om zich heen. Blijft dan naar één plek staren*) Wacht es..... daar rommelt wat in 't struikgewas.

ULRIKA (*ongelovig*): Je begint al spo.... (*ziet het dan ook. Verheugd*) Waarachtig, achter dat bosje. Ik zie het ook! Om te gillen. Een pet net boven 't gras. En de rest.... (*achter een bosje is aan de ene kant een pet en aan de andere een achter- werk zichtbaar*)

JEANNE (*maakt aanstalten eropaf te gaan*): In elk geval een levend wezen van het soort waarnaar jij zo verlangde. Ik vraag 'm de weg.

ULRIKA: Wacht! (*houdt hem tegen*) Je denkt toch zeker niet dat ie alleen is?

JEANNE: Des te beter! Twee weten meer dan een. (*verbaasd*) Je bent toch niet bang?

ULRIKA: Onnozele bok, wat denk je dat die aan het doen zijn?

JEANNE (*quasi serieus*): Dat vroeg ik mij net af. (*grinnikt*) Oké! Hoe pakken we dat aan? (*trekt haar mee*) Ik verzin wel wat! (*ze lopen tot vlakbij het bosje. Kijkt omhoog. Zalvend*) Zouden wij hier beneden het antwoord kunnen vinden op onze nijpende vraag: Zijn wij op de goede weg? (*Kees komt met zijn hoofd omhoog en kijkt ze aan. Hij zegt niets*)

ULRIKA (*heeft moeite haar lachen in te houden maar speelt mee*): Is het wel eerlijk om hierop nú een antwoord te verwachten?

HELEEN (*ook omhoog gekomen aan de andere kant van het bosje. Verwonderd*): Zeker van een of andere sekse, hormonen of zo.

KEES (*verbetert*): Jehova's. Motten die híér nou?

HELEEN (*spot*): Nou, zo te horen zijn ze dwalende.

JEANNE (*tot Heleen*): Precies! En in dat licht bezien kan het niet anders zijn of U bent onze reddende engel.

HELEEN (*nijdig*): Belazer je zuster!

ULRIKA (*ad rem*): Dat wordt een beetje moeilijk, want dat ben ík! Die zuster bedoel ik en ik laat me niet belazeren, om het ook maar eens fijntjes te zeggen. (*Kees en Heleen zijn inmiddels opgestaan en bezig hun verfrommelde kleren weer een beetje te ordenen*)

JEANNE: Voordat we de kans lopen nog meer pijnlijke vergissingen te begaan is het misschien verstandig om ons aan elkaar voor te stellen.

KEES (*tot Heleen*): Wat een poeha! (*tot Jeanne*) Je doet maar!

JEANNE (*schudt Kees de hand*): Jonkheer van Kouseband Tot Slib.

KEES (*kijkt hem even verbaasd aan en begint dan te grinniken. Draait zijn pet met de klep naar voren en salueert. Geamuseerd*): Opperstalmeester..... Kees.

JEANNE (*wijst op Ulrika. Onverstoorbaar*): En dit is zoals ze zelf al bekend maakte, mijn zuster.....

ULRIKA (*schudt de hand van Heleen*): Jonkvrouw van Kouseband.

HELEEN (*zet haar handen in de zij. Licht spottend*): En nou zijn jullie op zoek naar het sprookjeskasteel van Prins Slobkous? JEANNE: Om precies te zijn, naar het huis van notaris Duiteman.

ULRIKA (*vult aan*): En zijn charmante vrouw Lotus.

HELEEN (*verbaasd*): Lotus? De vrouw van de notaris: Lotus?

KEES (*verbouwereerd*): Je gaat me toch niet vertellen dat ...dat jullie écht van adel....?

JEANNE (*hautain*): Het ligt niet zozeer in onze lijn onszelf te bedriegen.

ULRIKA (*tot Heleen*): Wat klopt er niet? Is Lotus dan niet de vrouw van de notaris?

HELEEN: Wis en waarachtig. Eindelijk heeft z'em nou, na twintig jaar zijn huishoudster te zijn geweest. Maar die náám....?

KEES (*verduidelijkt*): Ze is de dochter van de groenteboer. Vroeger kochten alle mensen die niet zelf verbouwden hun bonen bij hem voor de inmaak. Ze noemden hem daarom in het dorp de bonenboer.

ULRIKA: Wij kennen 'r alleen maar als Lotje van de bonenboer.

KEES (*informeert*): Mot U naar het ouwe of het nieuwe?

JEANNE (*begrijpt hem niet*): Pardon?

KEES: Huis? Ze hebben temet een pracht van een bungalow laten bouwen.

HELEEN (*sarcastisch*): Een huwelijkscadeau van die ouwe voor Lotje, zeggen ze? Ze had genoeg van dat grote huis.

JEANNE: 't Is maar net wat je gewend bent. Maar hoe komen wij nu het snelst bij dat huis?

KEES (*gewichtig*): Het snelst? (*wanneer Jeanne en Ulrika allebei knikken. En hem vol verwachting aankijken*) Nieso moeilijk.... eigenlijk maar één manier. (*wacht even om zijn woorden nog meer effect te geven*) Dat is hard lopen! Héél hard lopen! Én hóé hárdler.....

HELEEN (*schatert*): Die zit!

JEANNE (*beteuterd*): Geestig ja! Heel geestig!

HELEEN (*nuchter*): Heb helemaal geen zin je te haasten. Ze zijn er toch niet!

KEES: Nog steeds op huwelijksreis. Blijven daar effentjes drie maanden weg. Daarvoor mot je notaris wezen, eruit halen wat erin zit.

HELEEN (*gegeneerd*): 't Is wel weer goed met je! (*tot het twee- tal*) Ze zijn nog maar een maand weg. Hebben jullie het ouwe landhuis gekocht?

JEANNE: Wij zijn al enige tijd op zoek naar een gepast huis. Dit leek ons zeer geschikt.

ULRIKA: Ook wij waren met vakantie aan de Méditerranée. Zij kwamen met zulke enthousiaste verhalen over hun geboortedorp dat we ons meteen gewonnen gaven.

JEANNE: Wij hebben onze zaken zo snel mogelijk afgehandeld en hier zijn wij dan.

ULRIKA (*spijtig*): Te enthousiast geweest, merk ik nou. Ik had begrepen dat ze maar drie weken zouden blijven.

HELEEN (*nieuwsgierig*): Waar zei U dat U ze ontmoet had?

ULRIKA: De Méditerranée. We ontmoetten ze bijna dagelijks op de boulevard.

HELEEN (*tot Kees. Triomfantelijk*): Wat heb ik je meteen gezegd? Die gaan nooit helemaal naar Frankrijk! Drie maanden lang.

JEANNE: We zullen een paar maanden naar een hotel moeten.

KEES: Ken je ook vergeten. We hebben in 't dorp alleen een dorpscafé. Het café van Renata en de enige die daarbij mag slapen.....

HELEEN (*fel*): Je laat 't! (*wijst*) Daar komt toevallig net haar hulp aan. Fred weet misschien wel een oplossing.

KEES: Hèje best kans van. Ze noemen hem hier de dorpsnar, maar voor mij is ie slimmer dan de burgemeester en de wethouder bi mekaar. (*Fred is inmiddels het groepje genaderd. Hij is nu gekleed als knecht. Draagt een grote voorschoot over zijn narrenpak en in plaats van een zotskap een platte pet*)

HELEEN: Je komt als geroepen.

FRED: Altijd prettig zoiets te horen. (*gekscherend*) Al kan ook ik de hemel niet op aarde brengen.

KEES (*meesmuilt*): Da's nou jammer want ik begrijp dat de jonkheer daarvoor nu juist....

HELEEN (*onderbreekt hem*): Dit zijn de jonkheer en jonkvrouw Van Kouseband.... tot èh...

JEANNE (*vult aan*): .. Slib!

FRED (*tikt tegen zijn pet en neigt*): Fred, Uw dienaar.

KEES: Ze hebben het landhuis van de notaris gekocht, maar die zit nog steeds met Lotje aan de...mederin ee....?

FRED: Heeft de notaris verzuimd U in te lichten over zijn voornemen op huwelijksreis te gaan?

JEANNE: Wij hebben ze juist op hun reis ontmoet.

ULRIKA (*nuchter*): Nu mag je nog zo gelukkig met elkaar zijn, je verwacht toch niet dat zij dat drie maanden volhouden. (*verbetert haastig*) Dat reizen dan.

FRED: Misschien dat ik een oplossing weet. De notaris heeft aan Grietje, de vrouw van de gemeentesecretaris gevraagd een oogje in het zeil te houden. Ze heeft ook de sleutel van het huis.

HELEEN (*twijfelt*): Grietje geeft anders niet zo gauw wat uit handen.

KEES (*somber*): Die sleutel geeft ze nooit af.

FRED: Laten we maar proberen. (*tot Heleen*) Lukt het niet dan kunnen we altijd nog de hulp invoeren van jouw vader. Die is tenslotte Wethouder.

HELEEN (*ongelovig*): Mijn vader....?

KEES (*spot*): Als ik het maar niet hoeft te doen.. Ik krijg z'n dochter nog niet los.

FRED: Zullen we het toch maar gaan proberen? (*geruststellend tot Ulrika*) Het is niet zo ver meer.

ULRIKA (*gretig*): Alsjeblieft! Ik groei hier vast. (*wanneer Jeanne knikt begint Fred te lopen. Ulrika sukkelte achter hem aan. Ze draait zich nog eenmaal om en zwaait naar Heleen en Kees*)

JEANNE: Brave lieden, bedankt! Jullie hebben ons een heleboel wijzer gemaakt. We zien elkaar nog wel. (*steekt zijn hand op en volgt het tweetal. Heleen en Kees knikken met hun hoofd ten afscheid en zwaaien wat verlegen met de hand. Kees blijft ze nog heel lang nastaren*)

HELEEN (*schamper*): Kijk maar uit voor je ogen! (*wanneer Kees haar verstoord aankijkt*) Ze vallen er bijkans uit.

KEES (*in vervoering*): Wat een merakels mooie meid.

HELEEN (*kriegel*): Hij mag er anders ook best wezen. (*ongelovig*) Jonkheer en dan zó gewoon. Zo makkelijk te bereiken..., helemaal niet op een afstand...

KEES: Allicht, Van Kouseband Tot Slib bereik je in een wip.

HELEEN: Maar als er een door de mand gevallen is, dan is dat Lotje wel met haar gebluf! Drie maanden naar Frankrijk op huwelijksreis; An me hoela! (*zingt*)
Lotje en haar Kasper zijn op huwelijksreis;
Op huwelijksreis; Op huwelijksreis.
Ze zei we gaan naar Frankrijk toe. Maak mij wat wijs!
Ik laat me niet bedotten.

KEES (*zingt*):

Ze zijn heel slim naar 'n geheime plek gegaan;
Ja plek gegaan; Een plek gegaan.

Daar liepen ze pardoes tegen een jonkheer aan,
Die wou hun huis wel kopen. *(roept)* Als hij een echte jonkheer
is ben ik een echte boer!

HELEEN *(roept)*: Als zij een echte jonkvrouw is, ik een echte boerin!
*(ze lopen al op klompen anders gooien ze zo snel mogelijk hun
schoenen uit en schieten in klompen. Ze dansen nu met veel
bombarie een soort van parodie op de klompendans: De
Driekusman)*

KEES: Daar gaat ie dan!

HELEEN: Hatsikiedee!

BEIDEN *(zingen en dansen)*:

Met de handen: klap, klap, klap.

Met de voeten: stap, stap, stap.

Edelvrouw, edelman;

Draai 's om en kiek me 's an.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto